

Peurasuo, Utajärvi, Keskiporaaliset aapasuot (KBA), väli-rimpipintainen, EN

Inventointialueen luonnontilaisuusaste on luokkaa 1. Peurasuo on valtaosin ojitettu, mutta alueella on myös ojittamattomia suoalueita, joista suurin sijaitsee inventointialueen luoteisosassa. Luoteisosan suoalue rajoittuu luoteisreunastaan ojittamattomana Isoon Kivijärveen ja pohjoisreunastaan osin ojitettuna kangasalueeseen. Kyseinen suoalue kattaa vain yhden poikkiojan katkaisemana inventointialueen koko pohjoisreunan, mutta on alueen itäosassa pinta-alaltaan pienempi kuin lännessä. Edellisten lisäksi keskellä inventointialueen itäosaa on kaksi ojaverkoston ympäröimää vierekkäistä keskiosistaan ojittamatonta suoaikkua. Luoteisosan suoalue on valtaosin kuivakkoa, mutta pieni osa alueesta on yhä luonnontilaisen kaltaista. Kuivaminen näkyy alueella suovedenpinnan laskuna sekä männyn lisääntyneenä kasvuna pääosin alueen reunaosissa. Alueen yleisimmät suotyypit ovat oligotrofinen kalvakka suursara- ja *Sphagnum*-rimpinevakuivakko, sekä *Spagnum*-kuljuneva- ja variksenmarjarahkarämekuivakko. Luonnontilaisen kaltaisena on säilynyt pieni osa *Sphagnum*-rimpinevasta sekä alueen länsipäädyn *Sphagnum*-kuljuneva. Järven rantavyöhykkeellä ja siihen laskevan puron loppupäässä esiintyy luhtanevaa, josta osa on kuivakkoa. Alueen eteläreunan ojitusalueen lähistöllä esiintyy myös valtaosin kuivakoksi muuttunutta oligotrofista suursaranevaa sekä mesotrofista rimpinevakuivakkoa. Inventointialueen ojitetut osat ovat pitkälle edenneitä puustoisia muuttumia tai varputurvekangasta. Ojitusalueen ympäröivät kaksi vierekkäistä ojittamatonta laikkua ovat pitkälle edennyttä *Sphagnum*-kuljuneva- ja variksenmarjarahkarämekuivakkoa. Näistä suuremman laikun keskusta-alueella puusto koostuu pääosin harvassa kasvavista männyn taimista. Inventointialueen pohjoisreunan itäpäädyssä esiintyy pitkälle edennyttä mesotrofista suursara- ja *Sphagnum*-rimpinevakuivakkoa, jolla kasvaa tiheää nuorta männikköä. Inventointialueen linnustosta mainittakoon ainoana havaintoina yksi keltävästäräkki pohjoisosan ojittamattomalla alueella, sekä puustoisella muuttumalla noin 200 metrin etäisyydellä pohjoisosan ojittamattomasta alueesta nähdyt viisi riekkua. Inventointialueen luoteisosan suoalue on yhä maisemallisesti hyvännäköinen, sillä osa alueesta on luonnontilaisen kaltaista ja kuivakkoalueet ovat keskustoistaan yhä pääosin puuttomia. Suolla voi olla myös järven virkistyskäytön kannalta tärkeä merkitys järvenrantamaisemana.